

ת"פ 4113/08 - מדינת ישראל נגד שמואל גולן

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

16 ינואר 2018

ת"פ 4113-08-17 מדינת ישראל נ' גולן

בפני כב' השופטת הבכירה איטה נחמן
מטעם מדינת ישראל - ע"י תביעות תל אביב
נשאמה
נגד
שםואל גולן - ע"י ב"כ עו"ד משה סוחמי

החלטה

1. בפני בקשה לזכות את הנאשם בטענה מקדמית של הגנה מן הצדק.
2. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המיחס לו ביצוע עבירה של חבלה ע"י שניים או יותר, עבירה על סעיף 335 (א)(2) ביחד עם סעיף 334 בחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") וUBEIRA של תקיפה סתם, עבירה על סעיף 379 ביחד עם סעיף 25 בחוק.
3. מעובדות כתב האישום עולה כי הנאשם, יחד עם אחרים, שהה בנסיבות "פיצה עגבניות" בבני ברק, עת שהו במקום המתלון ובני משפחתו. בלי שום סיבה, כך נטען, הקניתו הנאשם והאחרים את המתלון ובני משפחתו ובהמשך תקפו אותו בכר שריססו עליהם גז מדיע. באותו נסיבות מיחסו הנאשם כי תקף את המתלון בכר שזרק עליו כסא ובהמשך נטל אבן והכה באמצעותה בראשו של המתלון. בנוסף, תקף ביחד עם אחרים את המתלון בעוותות ואגרופים. עוד מיחסו הנאשם כי השילך בקבוק קולה מצוקית על עadel, שלא פגע בו.
4. ב"כ הנאשם טען כי ניהול התקיק כנגד הנאשם בסתריה לצורך ולהגנות המשפטית ולפיכך יש לבטל את כתב האישום כנגדו. עיקר טיעונו של ב"כ הנאשם כנגד האמור בכתב האישום לפיו נכחו במקום אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה. לטענתו, אחד מהאחרים הוא יעקב רובין, המוכר למאשימה, שנעצר באותו מצב עם הנאשם, שוחרר בתבונה ולא הוועד לדין, אף שישנם עדים, בהם המתלון ושוטר שזכה בסתורן האבטחה, המזהים אותו.
5. המאשימה עטרה לדחות את טענת הנאשם. לדבריה, המתלון מסר כי אותו רוביון הוא חבר של הנאשם שנתן לו חבליות בראש ולא מסר כי רוביון הוא זה שתקף אותו. סטורן האבטחה אינו מציג את אי-רועל התקיקפה. עדים נוספים לא זיהו את רוביון במסדר זיהוי אך זיהו את הנאשם. בנסיבות אלה, סבורה המאשימה כי לא הטענה תשתיית ראייתית מספקת כנגד רוביון ובשל כך נגזר התקיק כנגדו מחוסר ראיות,

זאת לעומת תשתית ראייתית מספקת שגوبة בעניינו של הנאשם מושום כר' הוגש כתוב אישום כנגדו.

6   בעבר גישת בית המשפט לעניין קבלת טענה של הגנה מן הצדק הייתה נוקשה ומסוגת מאד. בית המשפט קבע בע"פ 2910/94 **יפת נ' מדינת ישראל**, פ"ד (2) 221, 361:

"**המחנן הקובלע כפי שאני רואה לאמכו, הוא מבחן ה'התנהגות הבלתי נסבלת של הרשות' הינו התנהגות שערוריתית, שיש בה משומם רדייפה, דיכוי והטעמרות בנאשם ... המדבר במרקם בהם המצדון מזדעזע ותחושת הצדק האוניברסלית נפגעת, דבר שבית המשפט עומד פעור מה מולו ואין הדעת יכולה לשובלו. ברוי כי טענה כגון זו תעללה ותתקבל במרקם נדירים ביותר, ואין להעלotta הדבר שבשגרה ובענייני דיומא סתום.**"

մבחן זה, של התנהגות בלתי נסבלת של הרשות, רוכך במידת מה בע"פ 4855/02 **מדינת ישראל נ' בורוביץ**, פ"ד נ"ט(6) 776. רף הפגיעה הנדרש לתחולת הגנה הונמק, אך עם זאת עדין הודגש, כי ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהוות הליך קיצוני שבית המשפט נזקק לו במרקם חריגים בלבד. עוד נקבע, כי יש לבחון את מכלול נסיבות ההליך ולא רק את התנהגות הרשות (ראו: ע"פ 5672/05, 5679/05 **טגר בע"מ נ' מדינת ישראל** (ນבו, החלטה מיום 21.10.07)). בפסק דין **בורוביץ** קבע בית המשפט (פסקה 21), כי מטרת החלטה של הגנה היא לעשות צדק עם הנאשם ולא לבוא חשבון עם רשות האכיפה על מעשיין הנפסדים. ואולם לרוב (אם כי לא תמיד) תייחס הפגיעה בצדקהו ובהגינותו של ההליך הפלילי להתנהגות נפסדת של הרשות. בית המשפט הוסיף, כי לא כל מעשה נפסד שעשתה הרשות החוקרת או המאשימה, או רשות מעורבת אחרת, יצדיק את המסקנה שדין האישום להתבטל מטעמי הגנה מן הצדק. זאת, בין מפני שבאיוון בין האינטרסים הציבוריים המתנגדים גובר העניין שבקרים המשפט, ובין (זהה, כמודעה, המצב השכיח) מפני שבידי בית-המשפט מצויים כלים אחרים לטיפול בנסיבות מהלchein של הרשות. עוד הדגיש בית המשפט שם, כי בדרך כלל ידרש הנאשם להראות שיש קשר סיבתי בין ההתנהגות הנפסדת של הרשות לבין הפגיעה בזכותו. ואולם, אפשר שההליך יפגע בתחשות הצדק והגינות גם ללא התנהגות שערוריתית של השלטונות, אך זאת רק במרקם חריגים ביותר:

"ביטולו של הליך פלילי מטעמי הגנה מן הצדק מהוות אפילו מהלך קיצוני שבית המשפט אינו נזקק לו אלא במרקם חריגים ביותר . בדרך כלל ידרש הנאשם להראות, שהתקיים קשר סיבתי בין התנהגות הנפסדת של הרשות לבין הפגיעה בזכותו. עם זאת אין לשולل אפשרות שהפגיעה בתחשות הצדק והגינות תייחס, לא להתנהגות שערוריתית של הרשות, אלא, למשל, לרשותנו, או אף לנסיבות שאין תלויות ברשות כל-עיקר אף חמימות וمبرשות בבירור את המסקנה, כי במקרה הנתון לא ניתן יהיה להבטיח לנאשם קיום משפט הוגן, או שקייםו של ההליך הפלילי יפגע באופן ממשי בתחשות הצדק והגינות. אך נראה כי מצב-

דברים כזה איננו צפוי להתרחש אלא במקרים חריגים ביותר" (עמ' 807 לפס"ד בורוביץ; ההדגשה שלי א.ב.).

כמו כן, קבע בית המשפט (שם) מבחן תלת שלבי להחלטת הגנה מן הצדק במקרה נתון:

"**בשלב הראשון** על בית-המשפט לזהות את הפגמים שנפלו בהליכים שננקטו בעניינו של הנאשם ולעמו על עצמתם, וזאת, מונתק משאלת אשמו או חפותו.

בשלב השני על בית-המשפט לבחון אם בקיומו של ההליך הפלילי חרף הפגמים יש משום פגיעה חריפה בתחום הצדק וההגינות. בשלב זה, נדרש בית המשפט לאזן בין האינטרסים השונים... בטור כך עשוי בית-המשפט ליחס משקל, בין היתר, לחומרת העבירה המיוחסת לנายนם; לעוצמת הראיות (הლכاورיות או המוכחות) המבוססות את אשמו; לנטיותיהם האישיות של הנאשם ושל קורבן העבירה; מידת הפגיעה ביכולתו של הנאשם להתגונן; לחומרת הפגיעה בזכויות הנאשם ולנסיבות שהובילו לإجرימתה; מידת האשם הרובץ על כתפי הרשות שפוגעה בהליך או בנאשם, וכן לשאלה אם הרשות פעלה בזדון או בתום-לב.ברי כי ב痼ש האיזון בין השיקולים הנגדיים ייחס בית-המשפט לכל אחד מהשיקולים את המשקל היחסי הרואי לו בנסיבותיו הקונקרטיות של המקרה הנוכחי.

בשלב השלישי משוכנע בית-המשפט כי קיומו של ההליך אכן הכרוך בפגיעה חריפה בתחום הצדק וההגינות, עליו לבחון האם לא ניתן לרפא את הפגמים שנתגלו באמצעות יתר מתנים ומידתיים מאשר ביטולו של כתב-האישום" (עמ' 808-807 לפס"ד בורוביץ).

מבחנים אלו ממשיכים להנחות את בית המשפט גם לאחר עיגון הלכת ההגנה מן הצדק בחוק .

7. מן הכלל אל הפרט, לא מצאתי כי במקרה דנן הייתה "אכיפה הפוגעת בשווון במובן זה שהוא מבדייה לצורך אכיפה בין בני אדם דומים או בין מצבים דומים לשם השגת מטרה פסולה". שלא הוכחה מטרת פסולה בפועלות המאשימה, אני>Dוחה טענה זו של אכיפה ברורנית.

8. **המצוירות תשליך העתק החלטה בדואר לצדים.**

ניתנה היום, כ"ט טבת תשע"ח, 16 ינואר 2018, בהעדר הצדדים.

עמוד 3